

odlikovali krjeposnim i svetim životom. Takovi su bili O. Jeronim Kovačević iz Dicma donjega († 12. VIII. 1727 u Splitu), O. Lovro Šitović iz Ljubuškoga († 28. II. 1729 u Šibeniku), O. Dujo Vuletić iz Podvarosa — Sinj († 17. IX. 1750 u Sinju), O. Bernardin Pavlović iz Stona († 18. VI. 1763 u Splitu), O. Petar Knežević iz Knina († 18. VI. 1768), O. Petar Karapandža iz Goranaca kod Mostara († 16. II. 1765 u Živogošću), O. Jeronim Filipović iz Rame († 10. XII. 1765 u Sinju), O. Jakov Pletikosić iz Vaćana († 17. III. 1769 u Sumartinu), O. Jeronim Bareza iz Sinja († 25. III. 1782 u Bolu), O. Jeronim Kojić iz Popova polja († 4. IV. 1782 u Splitu), brat lajik Fra Frano Matić iz Čitluka kod Sinja († 16. VII. 1799), O. Ante Perić iz Sućurja († 28. VI. 1806 u Makarskoj), O. Bonaventura Elez s Ogorja († 22. VIII. 1807 u Splitu), O. Bernardin Ljubić iz Korušaca († 6. III. 1811 u Splitu), O. Josip Kukavica Vujavić iz Karina († 29. X. 1822), O. Jeronim Balin iz K. Štafilića († 2. XII. 1830 u Splitu), O. Frano Škarica iz Knina († 31. VII. 1831 u Splitu), O. Josip Glumčević iz Sinja († 2. VIII. 1839 u Sinju), biskup O. Vjekoslav Skakoč iz Trogira († 21. II. 1842 u Trogiru), biskup O. Ivan Topić iz Splita († 11. VI. 1868 u Rimu), O. Frano Poljak mladi iz Glavica kod Sinja († 17. III. 1871 u Splitu), O. Ante Jukić iz Dicma gornjega († 18. IX. 1875 u Splitu), O. Luka Mihaljević iz Badnja kod Trogira († 25. XII. 1885), O. Alfons Talaja iz Sinja († 13. X. 1905 u Splitu), O. Mate Vezilić iz Sinja († 21. IX. 1910 na Visovcu), O. Pijo Poljak iz Glavica kod Sinja († 29. II. 1916 u Sinju), O. Honorat Miloš iz K. Gomilice († 17. VII. 1920), i drugi. Ovi i njima slični redovnici nastojali su da samostan Gospe od Zdravlja bude prava redovnička kuća i žarište duhovnoga života. Uza sve dvije okolnosti, koje su redovnicima pravile mnogo smetnje — u samostan je u svako doba dolazilo dosta stranih redovnika; bio je na nezgodnom položaju, kraj bučnog javnog bunara — ipak je, uz male iznimke, sve do u posljednje doba redovnički život samostana Gospe od Zdravlja mogao služiti za primjer drugim samostanima.

Samostan Gospe od Zdravlja nije imao nikakva posjeda, pa se je franjevačko siromaštvo moglo opsluživati bez poteškoće. Za uzdržavanje redovnika bili su upućeni na vlastiti duhovni rad kao i na »stol Gospodnji«, t. j. na